

egne Produkter, som rimeligt kunne tilfredsstille alle deres Fornødenheder. Men allerede her er en uløselig Konflikt, man kan ikke paa en Gang drive en ivrig Handel og paa den anden Side holde igen, saa meget som Grønlandernes Vel kræver. Den Mand, der skal gøre begge Dele, maa nødvendigvis komme til et daarligt Resultat.

Det kræves nu i høj Grad, at vi komme til at skaffe Grønlanderne en bedre økonomisk Stilling. Det er forfærdeligt, saa Grønlanderne ere fattige, jeg skal fremsætte nogle Oplysninger desangaaende — og de Oplysninger, jeg fremsætter, have en med de grønlandske Forhold særligt godt kendt Mand, Pastor Vibæk, i Gaar bekræftet med sit Navns Underskrift i en Artikel i „Kristeligt Dagblad“. Disse Oplysninger gaa ud paa, at i Aaret 1902—03 købte samtlige Beboere af Julianehaab, et af de grønlandske Distrikter, for i alt 30,000 Kr. af Fornødenheder af alle mulige Arter hos den grønlandske Monopolhandel. De kunne ikke faa noget andetsteds. Der er 3,000 Personer i Julianehaab, altsaa har Grønlanderne kunnet købe for 10 Kr. Personen, det vil sige, at en Familieforsørger, der skal forsørge 5 Personer, har haft 50 Kr. at anvende til Indkøb, til Husmateriel, til Fangstredskaber, til Ammunition, til Klæder, til Kolonialvarer, kort sagt til Fornødenheder af alle mulige forskellige Arter, som de skulle til Monopolhandelen for at faa. Det er jo en ganske forfærdelig Fattigdom at leve i, og desto værre er Forholdet det, at i de daarlige Fangsttider er Nød i strengeste Forstand, ligefrem Hungersnød, en Ting, der optræder i Grønland. Naar man gør sig blot flygtig bekendt med noget af den grønlandske Litteratur, kan man ikke undgaa at støde paa haarrejsende Beskrivelser af, hvorledes Folk paa Slædefarter og Konebaadsfarter komme til Steder, hvor Grønlanderne ligge og sulte. I hvert Fald sulte Kvinder og Børn, fordi de maa overlade alt, hvad de have af Næringsmidler til Mændene, for at disse, naar bedre Tider komme, kunne gaa paa Fangst, og naar Jagttiden kommer, være i Stand til at fælde det Vildt, hvoraf hele Familien skal søge sin Føde.

Allerede paa Grund af disse modstridende Interesser — Handelen skal afkøbe Grønlanderne det mest mulige, Administrationen skal drage Omsorg for, at de beholde tilstrækkeligt til Livets Ophold og Fornødenhedernes rimelige Tilfredsstillelse — er det ganske nødvendigt, at der sker

en Adskillelse mellem Handel og Administration.

**Formanden:** Jeg maa maaske bede den ærede Ordfører om at afbryde sit Foredrag for i Dag og fortsætte i næste Møde?

**Ordføreren (Zahle):** Ja!

**Formanden:** Jeg skal da afbryde Forhandlingerne for i Dag.

Folketingsmændene for Skanderborg Amts 4de Valgkreds (P. T. Nielsen), Thisted Amts 1ste Valgkreds (Nørhøve), Randers Amts 5te Valgkreds (N. Pedersen), Ringkøbing Amts 2den Valgkreds (Sandbæk) og Maribo Amts 5te Valgkreds (Stub) har meddelt mig, at de ønsker her i Tinget at forelægge:

Forslag til Lov om Tillæg til Lov om Navneforandring af 22. April 1904.

Næste Møde holdes Mandag den 23. Januar Kl. 1 med Dagsorden:

*Fortsættelse af anden Behandling af:*

Forslag til Finanslov for Finansaaret fra 1. April 1905 til 31. Marts 1906.

Mødet hævet Kl. 4.

## 53de Møde.

Mandag den 23. Januar, Kl. 1.

**Formanden:** Fra Forsvarskommissionens Formand har jeg modtaget Underretning om, at Indenrigsminister Berg, som af Folketinget er valgt til Medlem af Forsvarskommissionen, ønsker at udtræde af denne.

Valg af et Medlem af Kommissionen i hans Sted vil komme paa Dagsordenen i et følgende Møde.

□